

Αποκατάσταση του Αρχαίου Διόλκου: Διαμορφώνεται σε οργανωμένο αρχαιολογικό χώρο

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)

Ομόφωνα θετική ήταν η γνωμοδότηση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου επί των μελετών για την αποκατάσταση του Αρχαίου Διόλκου, ενός από τα σημαντικότερα τεχνικά έργα της αρχαιότητας. Η πρόταση αποκατάστασης της αρχαίας λιθόστρωτης οδού πάνω στην οποία μεταφέρονταν τα πλοία από τον Κορινθιακό στον Σαρωνικό κόλπο, αντιμετωπίζει το μνημείο ως ενιαία κατασκευή και όχι ως πολλαπλά διακοπτόμενα τμήματα. Ακόμα

προβλέπει τη διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου του μνημείου, προκειμένου να αποτελέσει έναν σύγχρονο και οργανωμένο αρχαιολογικό χώρο.

«Ο Αρχαίος Διόλκος, ένα από τα σημαντικότερα έργα μηχανικής των αρχαίων Ελλήνων, ένωνε τα δύο μεγάλα λιμάνια της αρχαιότητας, τις Κεχρεές στον Σαρωνικό και το Λέχαιον στον Κορινθιακό κόλπο, προκειμένου να αποφεύγεται ο μακρύς και επικίνδυνος περίπλους της Πελοποννήσου. Πρόκειται για ένα τεχνολογικό θαύμα της προκλασικής περιόδου και την πρώτη συστηματική προσπάθεια μεταφοράς εμπορευμάτων και πολεμικών πλοίων από το Σαρωνικό προς τον Κορινθιακό κόλπο, και αντίστροφα.

Προσεγγίζοντας **το μνημείο ολιστικά, οι προτεινόμενες επεμβάσεις έχουν ως στόχο να αντιμετωπιστούν οι όποιες παθογένειες**, να οργανωθεί και να διαμορφωθεί ο ευρύτερος αρχαιολογικός χώρος και να αναδειχθεί το μνημείο συνολικά. Το έργο, το οποίο εκπονείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού σε συνεργασία με την Περιφέρεια Πελοποννήσου, εξελίσσεται παράλληλα με τα τεχνικά και τα έργα ασφαλείας, που εκτελούνται στην Διώρυγα. Και τα δύο έργα, το καθένα με την δική του φυσιογνωμία προσδίδουν αναπτυξιακή δυναμική στην περιοχή της Κορίνθου, καθώς πρόκειται για δύο πολύ σημαντικά τεχνικά έργα της αρχαιότητας και του 19ου αι. αντίστοιχα», δήλωσε η Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού Λίνα Μενδώνη.

Η μελέτη αποτελεί συνέχεια της εγκεκριμένης προκαταρκτικής μελέτης για την προστασία, αποκατάσταση και ανάδειξη του Αρχαίου Διόλκου και περιλαμβάνει την αρχαιολογική τεκμηρίωση, την αρχιτεκτονική και γεωτεχνική μελέτη, αλλά και τη χημική ανάλυση των φυσικών λίθων. **Στο πλαίσιο της μελέτης θα πραγματοποιηθούν εργασίες επίχωσης, ανάσυρσης και συντήρησης των βυθισμένων λιθόπλινθων και επανατοποθέτησης.** Στα χερσαία τμήματα του μνημείου προβλέπονται επεμβάσεις αισθητικής αναβάθμισης και προστασίας, όπως, επίσης, στερέωσης, συντήρησης και αποκατάστασης. **Την εποπτεία της μελέτης, ενταγμένης στο Ε.Π. Πελοποννήσου ΕΣΠΑ «2014-2021», έχει η Εφορεία Αρχαιοτήτων Κορινθίας. Το έργο εντάσσεται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο παρεμβάσεων στην περιοχή για την προστασία του Αρχαίου Διόλκου με φορέα υλοποίησης την Π.Ε Κορινθίας.**

Η διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου του μνημείου περιλαμβάνει τη δημιουργία ζώνης προστασίας, διαδρομής περιήγησης των επισκεπτών μεταξύ των μνημείου και του λιμενοβραχίονα, τη διαμόρφωση και ομαλοποίηση των

κεκλιμένων πρανών. Η **πρόσβαση στον χώρο θα είναι κατάλληλη και για ΑμεΑ**, ενώ προβλέπεται η τοποθέτηση καθιστικών, πινακίδων και η έκδοση ενημερωτικού υλικού και σε γραφή Braille. Η γειτνίαση του μνημείου με τη Διώρυγα της Κορίνθου έχει προκαλέσει σοβαρά προβλήματα στον Διόλκο. Η διαβρωτική τάση των υποθαλάσσιων ρευμάτων, που επιτείνεται από τη διέλευση των πλοίων, έχει οδηγήσει σε καθίζηση τμήματος του μνημείου και στη σημαντική απώλεια αυθεντικού υλικού.

Ο Αρχαίος Διόλκος πιθανότατα κατασκευάστηκε τον 6ο αιώνα π.Χ. επί τυραννίας του Περιάνδρου. Η πρώτη αναφορά για ορατά τμήματα του Διόλκου έγινε το 1883 από τον Γερμανό αρχαιολόγο Habbo Gerhard Lolling, ο οποίος ταύτισε ορατά κατάλοιπα του μνημείου στο δυτικό άκρο της υπό κατασκευή τότε Διώρυγας. Το συνολικό μήκος του Διόλκου από τη μία ακτή στην άλλη πλευρά ήταν περίπου 8 χλμ. Σήμερα είναι γνωστή η πορεία του σε ένα μήκος περίπου 1 χλμ. Η διίσθμιση των πλοίων γίνονταν επί λιθόστρωτης οδού πλάτους μεταξύ 3,5 και 4 μέτρων. Συστηματική ανασκαφική έρευνα για την αποκάλυψη του μνημείου έγινε από τον Ν. Βερδελή μεταξύ των ετών 1957 και 1959. Από τις εργασίες αυτές έγινε γνωστή η όδευση του Διόλκου στην περιοχή της Ποσειδωνίας, που αποτελεί το ακραίο δυτικό του τμήμα. Τμήματά του, σώζονται ορατά στο δυτικό άκρο της σημερινής Διώρυγας τόσο στην πλευρά της Πελοποννήσου όσο και της Στερεάς. Η όδευση στο ανατολικό τμήμα δεν έχει εντοπιστεί αλλά ούτε το άκρο του προς το Σαρωνικό, το οποίο τοποθετείται στην περιοχή του αρχαίου Σχοινούντα (σημερινό Καλαμάκι).